

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6422/2025
03.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници малолетних тужилаца АА и ББ, које заступа законски заступник мајка ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Јелена Рајачић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Никола Краљ, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 19/25 од 27.11.2025. године, у седници одржаној 03.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 19/25 од 27.11.2025. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1993/23 од 21.10.2024. године, ставом првим изреке, измењена је пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1881/20 од 23.03.2021. године у погледу доприноса туженог ГГ у издржавању тужилаца мал. АА и мал. ББ, утолико што се обавезује тужени ГГ да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно износ од 8.000,00 динара, а на име свог дела доприноса за издржавање малолетног ББ плаћа месечно 7.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 24.11.2023. године до 30.09.2024. године, а од дана пресуђења 01.10.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови да на име свог доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно износ од 18.000,00 динара, а да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног ББ плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, исплатом заосталих рата одједном, а убудуће сваког 01. до 10. у месецу за текући месец, уплатом на рачун мајке законске заступнице ВВ који се води код „NLB komercijalna banka“ број рачуна ... у року од 15 дана. Ставом другим изреке, тужбени захтев малолетних тужилаца од досуђених 8.000,00 динара месечно на име доприноса туженог у издржавању малолетног тужиоца АА и од досуђених 7.000,00 динара месечно на име доприноса туженог за издржавање малолетног тужиоца ББ до тражених од по 25.000,00 динара месечно за свако дете појединачно, за период од подношења тужбе до 04.11.2023. године до дана 30.09.2024. године и од досуђених 18.000,00 динара месечно на име доприноса туженог у издржавању малолетног АА и од досуђених 15.000,00 динара на име доприноса туженог у издржавању малолетног ББ до тражених од по 25.000,00 динара месечно за свако дете појединачно, за период од дана пресуђења 01.10.2024. године па убудуће, док за то постоје законски услови се

одбија. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да малолетним тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 99.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 19/25 од 27.11.2025. године, ставом првим изреке, жалба тужилаца је делимично усвојена, делимично одбијена, жалба туженог одбијена, а пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1993/23 од 01.10.2024. године преиначена у одбијајућем делу тако што се обавезује тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног АА поред досуђеног износа плаћа још 17.000,00 динара за период од 24.01.2023. године до 30.09.2024. године и још 7.000,00 динара за период од 01.10.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, укупно 25.000,00 динара месечно и на име свог дела доприноса за издржавање малолетног ББ поред досуђеног износа плаћа још 13.000,00 динара за период од 24.01.2023. године до 30.09.2024. године и још 5.000,00 динара за период од 01.10.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови, укупно 20.000,00 динара месечно; одлука о трошковима поступка тако што повећава обавезу туженог на износ од 148.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате; у преосталом усвајајућем делу преко износа од 14.000,00 динара за малолетног АА преко износа од 11.000,00 динара за малолетног ББ и у преосталом непреиначеном делу којим је одбијен тужбени захтев наведену пресуду потврдио. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 40.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) Врховни суд је оценио да је ревизија туженог основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити су учињене друге битне повреде одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1881/20 од 23.03.2021. године, разведен је брак законске заступнице малолетних тужилаца и туженог. Заједничка деца парничних странака малолетни АА рођен ...2011. године и малолетни ББ рођен ...2015. године, поверени су на самостално вршење родитељског права мајци. Тужени је обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне деце и то АА плаћа износ од 10.000,00 динара, а за ББ износ од 8.000,00 динара. Малолетни АА је здраво дете уобичајених потреба за узраст. Сада је ученик седмог разреда основне школе. Његове потребе се односе на исхрану, куповину одеће и обуће, средстава за хигијену, школских уџбеника и другог школског прибора. Учествоје у школским екскурзијама. Од ваншколских активности похађа приватне часове математике и физике једном недељно. Бави се спортом што подразумева трошкове чланарине. Малолетни ББ је такође здраво дете и уобичајених потреба за тај узраст. Његове потребе се огледају у издацима за исхрану, одећу и обућу, средства за хигијену и куповине школских уџбеника и прибора. Ученик је трећег разреда основне школе, похађа продужени боравак што подразумева месечне издатке од 5.700,00 динара. Као и старији брат тренира фудбал, а за чланарину у клубу треба издвојити

5.000,00 динара месечно. Законски заступник малолетних тужилаца је по занимању Раније је радила, али је престао посао код послодавца. Ангажује се ван радног односа на црно и месечно заради око 100.000,00 динара. Са децом живи у стану у ... који је у њеном власништву. Трошкови домаћинства износе до 30.000,00 динара. Наследила је 1/2 породичне куће у ..., као и пољопривредно земљиште које даје у закуп. На основу закупнине очекује годишњи приход од 350.000 евра. Тужени је рођен 1984. године. Доприносио је редовном издржавању малолетне деце. По занимању је техничар Престао му је радни однос код ранијег послодавца и сада је запослен у предузетничкој радњи садашње супруге на пословима Његова зарада износи око 52.000,00 динара месечно. Сада има у власништву теретно возило, као и неколико путничких возила старијих година производње. У међувремену је купио две гараже у ... површине 17 и 18 м² за укупну цену од 8.000 евра које је адаптирао у стамбени простор у коме сада станује са супругом. Његова садашња супруга је запослена и месечно заради око 60.000,00 динара. Даље је утврђено да потребе малолетног АА износе 26.000,00 динара што је за 4.000,00 динара мање него што је у свом исказу за потребе свог детета определила његова законска заступница. Потребе малолетног ББ суд је утврдио на износ од 23.000,00 динара, што је за 2.000,00 динара мање него што их је определила његова мајка. Реч је о егзистенцијалним потребама деце, све у циљу њиховог правилног развоја и животног стандарда. Наступиле су промене околности од момента ранијег пресуђења и стварања обавезе туженог у погледу износа за издржавање малолетних тужилаца. Обзиром на узраст, потребе малолетног АА су веће у односу на његовог брата ББ који је млађи. Тужени сада има мању зараду него што је имао код ранијег послодавца, али ранији посао је сам напустио.

Полазећи од одредбе члана 160. став 1. и члана 164. Породичног закона првостепени суд је закључио да тужени треба да доприноси издржавању малолетног АА, поред раније досуђеног износа од још 17.000,00 динара, с тим да и то за период од 24.11.2023. до 30.09.2024. године, а још 7.000,00 динара за период од 01.10.2024. године (укупно 25.000,00 динара месечно). За издржавање малолетног ББ суд је определио да је адекватан износ који тужени треба да плаћа је укупно 20.000,00 динара с тим што поред раније досуђеног износа треба да плаћа још 13.000,00 динара за период од 24.11.2023. до 30.09.2024. године, а од 01.10.2024. године па убудуће још 5.000,00 динара.

Другостепени суд је делимично прихватио правну аргументацију првостепеног суда у погледу основа и утврђених потреба за издржавање малолетне деце. Међутим закључио је да је првостепени суд прениско определио износе које треба да плаћа тужени на име издржавања малолетне деце, тако што је правостепену пресуду преиначио и утврдио да укупан износ који треба да плаћа тужени од момента пресуђења за малолетног АА је 25.000,00 динара месечно, а за малолетног ББ 20.000,00 динара од момента пресуђења. У том делу је преиначио првостепену пресуду као и у погледу одлуке о трошковима поступка док је у преосталом делу првостепену пресуду потврдио.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је погрешно применио материјално право, а због тога је чињенично стање непотпуно утврђено.

Наиме, другостепени суд прихвата чињенично стање које је утврђено у првостепеном поступку и у погледу потреба малолетних тужилаца – да су потребе малолетног АА 26.000,00 динара, а ББ 23.000,00 динара. И поред те чињенице

другостепени суд на име доприноса за издржавање малолетног АА обавезује туженог на плаћање на износ од 25.000,00 динара од момента пресуђења, а за малолетног ББ 20.000,00 динара. При томе не даје никакве посебне разлоге везано за чињеницу да ли је утврдио другачије потребе за малолетне тужиоце или не. Сходно томе, произилази да је тужени у обавези да скоро сам доприноси издржавању малолетних тужилаца, а када се то стави у контекст њихових потреба.

Према члану 160. Породичног закона прописано је да издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Према ставу 3. цитираног прописа, могућност дужника издржавања зависи од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Све напред наведене околности другостепени суд није имао у виду приликом преиначења првостепене пресуде, што пресуду чини незаконитом.

У поновном поступку, другостепени суд ће имати у виду примедбе Врховног суда, по истима поступити, по потреби извешће нове доказе отварањем расправе и након правилно утврђеног чињеничног стања одлучиће о тужбеном захтеву и донети закониту одлуку.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**